

Aen den Geheiligden Dichter
D. WILHELM SLUITER.

Op zyn stichtelyke

EYBERGSCH E ZANG-LUST.

Op de wyze van den 9 Psalm.

O Zegen-ryke SLUITER! 'k zie
Hoe dat gy, als een honig-bie,
De schoonste bloem der Schrift kund lezen,
Om zoet voor tong en oor te wezen.
Uw liefde schynd het niet genoeg,
Dat zy zoo vierig laet en vroeg
Houd aen met bidden en vermanen,
Om 't spoor na Canaan te banen.
Gy schryft zoo menig Zang-gedicht,
Dat heerlyk vloed en leerlyk sticht,
En daer door gy in andere landen
De zielen doet tot JESUS branden.
O braef Gezant, ô Hemel-tolk,
Wat zyt gy aen 't Eyberger volk,
En al de Christenheid, niet waerdig,
Dewyl gy werkt zoo trouw en vaerdig!
De predik stond schynt u te kort.
Het vyer van uwen yver wort
Niet uitgebluscht, voor u gedachten
By God en op 't papier vernachten.
Gy sticht met leven en met leer.
Gy onderwyft met fluyt en veer.
Gy ploegd om d'ondeugd uit te roeyen,
En Gods genade te doen groeyen.
Eer Phebus zich ter zetel zet.
Fluyt gy u buuren uit het bed:
Dies hoord' ik noit van zoeter fluyter,
Als van d'Eybergsche WILLEM SLUITER.

Wie

Wie is 't die rym en deugden mind?
 Die gy hier door niet sterk verbind?
 Dies roemen u ook al de broeders
 Die rondom u zyn Zielen-hoeders.
 Vergeefme dat ik aen haer ry
 Ook voeg dees stramme Poësy;
 En dat ik uit myns herten koffer
 Aen uw Gemeeynte ook iets offer.
 Wel nutte SLUITER. leef doch lang;
 En leer ons met der Eng'len-rang
 Alhier té paren ons gezangen,
 Tot zy ons in haer vreugd' ontfangen.

